

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 238/2023-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcu Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED]

[REDACTED] proti časti prípisu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (o vykonávaní dôkladných osobných prehliadok) č. k. IV/2 Gn 85/22/1000-22 z 18. novembra 2022 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **nevyhovuje**.
2. Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 11. januára 2023 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 16 ods. 1 a 2 a čl. 19 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) prípisom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. IV/2 Gn 85/22/1000-22 z 18. novembra 2022 (ďalej len „napadnutý prípis“), pričom sťažovateľ ústavnou sťažnosťou tento prípis generálnej prokuratúry napadol len v časti týkajúcej sa vykonávania dôkladných osobných prehliadok.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti, z jej príloh a zo zistení z vlastnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ sa od 15. októbra 2019 nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Podaním z 30. júla 2021 adresovaným generálnej prokuratúre označeným ako „*Sťažnosť na podmienky výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody* [REDACTED]“ namietal viaceré porušenie zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

2.1. Na základe podania sťažovateľa z 30. júla 2021 bola následne 21. septembra 2021 vykonaná tematická previerka stavu zákonnosti v Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ] (ďalej len „ústav“) Krajskou prokuratúrou v Nitre (ďalej len „krajská prokuratúra“), ktorej predmetom bolo dodržiavanie stavu zákonnosti výkonu trestu odňatia slobody u odsúdených a ich podmienok v ústave na úseku stavebných podmienok, zabezpečenia zdravotnej starostlivosti, stravovania, zamestnávania, vybavovania sťažností, disciplinárnej praxe a využívania sociálnych práv u odsúdených. Z tejto previerky bol vyhotovený „Záznam z tematickej previerky stavu zákonnosti v Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ]“ č. k. 3 Kn 1/21/4400-12 zo 6. októbra 2021 (ďalej len „záznam z tematickej previerky“), z ktorého záverov vyplynulo, že neboli zistené závažné nedostatky, a preto vo vzťahu k uvedenému ústavu nebolo potrebné zo strany povereného dozorového prokurátora prijať osobitné opatrenia.

2.2. Sťažovateľ podaním z 24. septembra 2021 adresovaným generálnej prokuratúre označeným ako „Sťažnosť proti postupu prokurátora“ namietal zákonnosť postupu krajskej prokuratúry a záverov jej záznamu z tematickej previerky. Toto podanie sťažovateľa, ktoré bolo po obsahovej stránke vyhodnotené generálnou prokuratúrou ako podnet podľa § 31 ods. 2 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), bolo generálnou prokuratúrou vybavené prípisom č. k. IV/2 Gn 85/21/1000-14 z 15. novembra 2021 (ďalej len „prípis generálnej prokuratúry z 15. novembra 2021“), v ktorom dospela k záveru, že v postupe dozorového prokurátora vybavujúceho podanie sťažovateľa z 30. júla 2021 vo forme tematickej previerky v ústave nezistila žiadne porušenie zákona alebo iného právneho predpisu, na ktoré by bolo potrebné reagovať prijatím prokurátorského opatrenia, a preto tento podnet odložila ako nedôvodný.

2.3. Sťažovateľ podaním z 15. augusta 2022 adresovaným generálnej prokuratúre označeným ako „Žiadosť o preskúmanie zákonnosti vybavenia podnetu“ opätovne namietal zákonnosť postupu krajskej prokuratúry a záverov jej záznamu z tematickej previerky. Toto podanie sťažovateľa, ktoré bolo po obsahovej stránke vyhodnotené generálnou prokuratúrou ako opakovaný podnet podľa § 36 ods. 1 a nasl. zákona o prokuratúre, bolo generálnou prokuratúrou vybavené napadnutým prípisom z 18. novembra 2022, ktorým opakovaný podnet sťažovateľa ako nedôvodný odložila, keďže nezistila žiadne porušenie, na ktoré by bolo potrebné reagovať prijatím prokurátorského opatrenia.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že sťažnosťou z 31. mája 2021 namietal postup príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „ZVJS“) v súvislosti s výkonom dôkladných osobných prehliadok pri návštevách bez priameho kontaktu a pri nástupe a návrate z práce, ku ktorým malo podľa jeho názoru dochádzať v rozpore s § 39 – § 41 rozkazu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky č. 2/2014 o zabezpečovaní ochrany Zborom väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov (ďalej len „rozkaz ministra“), ktorú ústav vybavil prípisom č. ÚVTOS-sť-OaO-16-3/2021 z 8. júla 2021, ktorým jeho sťažnosti nevyhoveli. Následne sťažovateľ podaním z 19. júla 2021 požiadal nadriadený orgán o prešetrenie vybavenia uvedenej sťažnosti, v ktorom argumentoval, že príslušník ZVJS musí mať dôvodnú obavu z prechovávaní nedovolených vecí odsúdeným. Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej len

„generálne riaditeľstvo“) túto žiadosť sťažovateľa vybavilo prípisom č. GR ZVJS-655/1/12-2021 z 10. augusta 2021, v ktorom potvrdilo správnosť záverov ústavu. Sťažovateľ sa so závermi ústavu a generálneho riaditeľstva nestotožňuje a v ústavnej sťažnosti argumentuje v prospech svojho názoru, že vykonávanie osobných prehliadok odsúdených je v rozpore s rozkazom ministra.

3.1. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti zároveň poukazuje, že následne v podaní označenom ako „*Sťažnosť na podmienky výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody*“ z 30. júla 2021 o. i. namietal, že „*osobné prehliadky odsúdených sú vykonávané v rozpore s Rozkazom ministra spravodlivosti SR č. 2/2014 o zabezpečovaní ochrany Zborom väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších prepisov, podľa ustanovenia § 39 a ďalšie*“. Podľa názoru sťažovateľa sa prokurátor vykonávajúci tematickú previerku stavu zákonnosti v ústave nevenoval ním tvrdenému vykonávaniu osobných prehliadok odsúdených v rozpore s rozkazom ministra a následne ani generálna prokuratúra sa v prípise z 15. novembra 2021, ako ani v napadnutom prípise z 18. novembra 2022 náležite nezaoberala ním namietanou nezákonnosťou vykonávania dôsledných osobných prehliadok príslušníkmi ZVJS.

4. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označených práv časťou napadnutého prípisu generálnej prokuratúry (týkajúcou sa vykonávania dôkladných osobných prehliadok) a priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v celkovej sume 35 700 eur.

5. Sťažovateľ zároveň ústavný súd požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie označených práv časťou napadnutého prípisu (týkajúcou sa vykonávania dôkladných osobných prehliadok) generálnej prokuratúry. Podľa názoru sťažovateľa k porušeniu označených práv malo dôjsť tým, že generálna prokuratúra sa v napadnutom prípise z 18. novembra 2022 náležite nezaoberala ním namietanou nezákonnosťou vykonávania dôsledných osobných prehliadok príslušníkmi ZVJS.

7. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

8. Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Napriek absencii právneho zastúpenia sťažovateľa a z toho vyplývajúcich viacerých nedostatkov niektorých zákonom ustanovených náležitostí ústavnej sťažnosti ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na doplnenie jeho podania, vyhodnotiac ho za obsahovo natolko zrozumiteľné, že umožňuje realizovať ústavný prieskum.

10. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

11. Z § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti možno hovoriť, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie.

12. V napadnutom prípise generálna prokuratúra v podstatnom konštatovala, že sťažovateľove dôvody o stavebných podmienkach vnútorných a vonkajších priestorov, zdravotnej starostlivosti, stravovania, zamestnávania, vybavovania sťažností, ale aj disciplinárnej praxe a využívania sociálnych práv odsúdených boli generálnou prokuratúrou preskúmané už prípisom generálnej prokuratúry z 15. novembra 2021. Generálna prokuratúra v napadnutom prípise poukázala na závery tohto spôsobu vybavenia sťažností sťažovateľa, ktoré považovala za zákonné, dostatočné a s jeho závermi sa stotožnila.

13. Pretože generálna prokuratúra sa v napadnutom prípise plne stotožnila s prípisom generálnej prokuratúry z 15. novembra 2021, pričom poukázala na závery v ňom obsiahnuté, ústavný súd považoval za náležité sa s ním podrobne oboznámiť.

13.1. Generálna prokuratúra v prípise z 15. novembra 2021 o. i. konštatovala, že tematická previerka stavu zákonnosti v ústave bola vykonaná v súlade s § 18 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) zákona o prokuratúre a s čl. 1 ods. 1, 4 písm. a) až h), čl. 6 písm. d), e) a čl. 9 príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. 6/2010 o postupe prokurátora pri výkone dozoru prokurátora nad zachovávaním zákonnosti v miestach výkonu trestu odňatia slobody.

13.2. Generálna prokuratúra v prípise z 15. novembra 2021 zároveň uviedla, že predmetom tematickej previerky nebolo samotné prešetrenie sťažovateľovho podania z 30. júla 2021 ako sťažnosti na postup príslušníkov ZVJS zaradených v ústave v súvislosti s ich služobnou činnosťou, keďže toto prešetrenie je vo výlučnej právomoci riaditeľa ústavu alebo ním povereného pracovníka. V tejto súvislosti generálna prokuratúra poukázala, že podanie sťažovateľa označené ako „*Sťažnosť na podmienky výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody* [REDACTED]“

z 30. júla 2021, na základe ktorého bola vykonaná tematická previerka stavu zákonnosti v ústave, bolo zároveň dané na vedomie aj generálnemu riaditeľstvu, ktorým bolo toto sťažovateľovo podanie z 30. júla 2021 posúdené ako sťažnosť a táto bola postúpená na ďalší postup ústavu. Táto sťažnosť bola prípisom ústavu označeným ako „*Odloženie sťažnosti č. ÚVTOS-sť-OaO-21-10/2021*“ z 20. septembra 2021 odložená podľa § 65de ods. 1 písm. a) zákona č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ZVJS“), pretože neobsahovala náležitosti podľa § 65dc ods. 2 a 3 zákona o ZVJS, súčasne bola odložená podľa § 65de ods. 1 písm. b) zákona o ZVJS, keďže od udalosti, ktorej sa predmet sťažnosti týka, uplynulo v deň jej doručenia viac ako šesť mesiacov, a taktiež bola odložená podľa § 65de ods. 1 písm. c) zákona o ZVJS, keďže sa týkala inej osoby, než ktorou bola podaná.

14. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ v podaní označenom ako „*Sťažnosť na podmienky výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce*“ z 30. júla 2021, na základe ktorého bola následne vykonaná predmetná tematická previerka stavu zákonnosti v ústave, o. i. namietal, že „*osobné prehliadky odsúdených sú vykonávané v rozpore s Rozkazom ministra spravodlivosti SR č. 2/2014 o zabezpečovaní ochrany Zborom väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších prepisov, podľa ustanovenia § 39 a ďalšie*“.

14.1. Po oboznámení sa s obsahom napadnutého prípisu generálnej prokuratúry z 18. novembra 2022 (v spojení s prípisom generálnej prokuratúry z 15. novembra 2021, s ktorým sa generálna prokuratúra v napadnutom prípise stotožnila) ústavný súd konštatuje, že na sťažovateľovu námietku, že prokurátor vykonávajúci tematickú previerku stavu zákonnosti v ústave sa nevenoval ním tvrdenému vykonávaniu osobných prehliadok odsúdených v rozpore s rozkazom ministra, generálna prokuratúra v prípise z 15. novembra 2021 náležite reagovala poukázaním, že prešetrenie sťažnosti na postup príslušníkov ZVJS zaradených v ústave v súvislosti s ich služobnou činnosťou je vo výlučnej právomoci riaditeľa ústavu alebo ním povereného pracovníka, a preto takéto prešetrenie nebolo predmetom tematickej previerky zákonnosti v ústave. Z prípisu generálnej prokuratúry z 15. novembra 2021 je pritom zrejmé, že generálna prokuratúra s cieľom preverenia sťažovateľových námietok smerujúcich proti postupu príslušníkov ZVJS zaradených v ústave v súvislosti s ich služobnou činnosťou dala zároveň sťažovateľovo podanie z 30. júla 2021 na vedomie aj generálnemu riaditeľstvu, ktorým bolo toto podanie posúdené ako sťažnosť, ktorá bola následne postúpená na ďalší postup ústavu, ktorý túto sťažnosť odložil prípisom z 20. septembra 2021.

14.2. Sťažovateľ v odôvodnení ústavnej sťažnosti (pozri bod 3 odôvodnenia tohto uznesenia) taktiež argumentuje, že ešte pred jeho podaním označeným ako „*Sťažnosť na podmienky výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody* [REDAKOVANÉ]“ z 30. júla 2021, na základe ktorého bola následne vykonaná predmetná tematická previerka stavu zákonnosti v ústave, namietal postup príslušníkov ZVJS v súvislosti s výkonom dôkladných osobných prehliadok sťažnosťou z 31. mája 2021, ktorú ústav vybavil prípisom č. ÚVTOS-sť-OaO-16-3/2021 z 8. júla 2021, ktorým jeho sťažnosti nevyhovelo, pričom generálne riaditeľstvo po prešetrení vybavenia tejto sťažnosti prípisom č. GR ZVJS-655/1/12-2021 z 10. augusta 2021 potvrdilo správnosť záverov ústavu, avšak s týmito závermi sa sťažovateľ nestotožňuje. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na to, že sťažovateľ podaním označeným ako „*Sťažnosť na podmienky výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody* [REDAKOVANÉ]“ z 30. júla 2021

len vo všeobecnosti namietal, že osobné prehliadky odsúdených sú vykonávané v rozpore s rozkazom ministra, a teda nenamietal konkrétne spôsob vybavenia jeho sťažnosti z 31. mája 2021 prípisom ústavu z 8. júla 2021, resp. prípisom generálneho riaditeľstva z 10. augusta 2021 (čo by napokon ani nebolo objektívne možné, keďže generálne riaditeľstvo rozhodlo predmetným prípisom až 10. augusta 2021, t. j. až po vyhotovení sťažovateľovho podania označeného ako „*Sťažnosť na podmienky výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody*“ z 30. júla 2021). A teda aj keď sťažovateľ v odôvodnení ústavnej sťažnosti v rámci námietky, že prokurátor vykonávajúci tematickú previerku stavu zákonnosti v ústave sa nevenoval ním tvrdenému vykonávaniu osobných prehliadok odsúdených v rozpore s rozkazom ministra, argumentuje aj proti záverom prípisu ústavu z 8. júla 2021, resp. prípisu generálneho riaditeľstva z 10. augusta 2021, ktorým bolo rozhodnuté o jeho sťažnosti z 31. mája 2021, ústavný súd konštatuje, že je nepochybné, že sťažovateľovo podanie označené ako „*Sťažnosť na podmienky výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody*“ z 30. júla 2021 nesmerovalo proti prípisu ústavu z 8. júla 2021, resp. prípisu generálneho riaditeľstva z 10. augusta 2021, a preto ani v napadnutom prípise generálnej prokuratúry nebolo nevyhnutné na túto sťažovateľovu argumentačnú líniu reagovať.

15. Vzhľadom na uvedené ústavný súd, vychádzajúc z obsahu odôvodnenia napadnutého prípisu generálnej prokuratúry (v spojení s obsahom prípisu generálnej prokuratúry z 15. novembra 2021, s ktorým sa generálna prokuratúra v napadnutom prípise stotožnila), konštatuje ústavnú konformnosť sťažovateľom napadnutého prípisu generálnej prokuratúry v časti týkajúcej sa vykonávania osobných prehliadok.

15.1. Ústavný súd tak pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti dospel k záveru, že sťažovateľom napadnutá časť prípisu generálnej prokuratúry (o vykonávaní dôkladných osobných prehliadok) nesignalizuje možnosť porušenia základných práv čl. 16 ods. 1 a 2 a čl. 19 ods. 1 a 2 ústavy, ktorej dôvodnosť by bolo potrebné preskúmať ústavným súdom po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, resp. že medzi sťažovateľom napadnutou časťou prípisu generálnej prokuratúry na jednej strane a obsahom týchto práv na strane druhej neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení. Ústavný súd preto v tejto časti ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (bod 2 výroku tohto uznesenia).

16. Vo vzťahu k sťažovateľom namietanému porušeniu čl. 1 ods. 1 ústavy ústavný súd konštatuje, že predmetný článok ústavy patrí medzi základné interpretačné pravidlá tvorby a aplikácie právneho poriadku Slovenskej republiky a vyjadruje princíp právneho štátu a princíp právnej istoty. Uvedený princíp nemá charakter samostatne uplatňovaného práva. Jeho porušenie možno namietat len súčasne s ochranou konkrétnych základných práv a slobôd zaručených ústavou (resp. medzinárodnou zmluvou). Keďže v posudzovanej veci nebolo zistené porušenie označených základných práv napadnutou časťou prípisu generálnej prokuratúry, nemohlo dôjsť ani k porušeniu tohto princípu (napr. I. ÚS 8/97, II. ÚS 821/00, IV. ÚS 55/2018). Vzhľadom na tento záver ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť sťažovateľa aj v tejto jej časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú (bod 2 výroku tohto uznesenia).

17. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavnej sťažnosti.

IV.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

18. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiadava, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

19. Ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom (ako to vyplýva z časti III tohto uznesenia) je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, II. ÚS 193/2020). Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhoviel (bod 1 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu